

στεριά

στεριά, η, ουσ. [<αρχ. στερεά (ενν. γη), θηλ. του επιθ. στερεός], η στεριά·

- είμαι σαν το ψάρι στη στεριά ή νιώθω σαν το ψάρι στη στεριά, βλ. λ. [ψάρι](#)·

- όποιος κερδίζει στη στεριά και θάλασσα γυρεύει, ο διάβολος του κώλου του κουκιά του μαγειρεύει, βλ. λ. [θάλασσα](#)·

- *πάνω στεριά*, (για πλοία ή ναύτες) αράζω: «ύστερα από είκοσι μέρες ταξίδι, πιάσαμε στεριά». (Λαϊκό τραγούδι: *μάλια μάλια, μάλια βρε παιδιά, μάλια παιδιά την άγκυρα να πιάσουμε στεριά*)·

- σε στεριά και θάλασσα, παντού: «ήθελαν οπωσδήποτε να τον βρουν και γι' αυτό τον έψαχναν σε στεριά και θάλασσα»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας